

„Чика Фјодор, пас и мачак“, Едуард Успенски

Весела дружина

Једна веома занимљива и поучна књига, пуна нестварних догађаја кроз које нас води дечак по имену Чика Фјодор. Он је самосталан и одговоран дечак који бежи од куће јер воли животиње, а његови родитељи не. У селу Јогуртовац проналази кућу у којој ће живети са мачком Морнаревићем и псом Шариком.

Њихова авантура почиње када проналазе закопано благо. Купују трактор који уместо бензина користи супу, шницле, уштипке. Гајили су разне биљке, сређивали двориште, ишли у шуму по дрва... Фјодору је са Морнаревићем и Шариком веома забавно. Сељани су их заволели, једино су поштару Пећкину били сумњиви. Фјодоров мачак и пас нису били као други пси и мачке јер су знали да говоре, а мачак је чак знао да чита и пише. Тако се и десила невоља када је Фјодор написао писмо родитељима. Писмо је завршио мачак, тако да су тата и мама наизменично падали у несвест док су га читали. Друштво им је правила и чавчица Грабљивица која је узимала све што стигне и носила на ормар. Крава Мурка је давала доста млека, али је појела завесе, столњаке, цвеће због чега се мачак често свађао са њом. Мачак, веома талентован, написао је писмо пријатељима научницима од којих је добио „Сунце“ – грејалицу којом су се грејали.

Шарик, чудо од пса. Воли лов, јури зечеве у шуми, али лоше барата пушком. Од пса кога воде код фризера на шишање и припремају за циркус, постаје фотограф који ужива у фотографисању животиња.

Све што су заједно проживели – смех, свађе, шале, једног зимског дана остаје иза њих јер се Чика Фјодор разболео. Ко зна како би се све завршило да није било поштара Пећкина, захваљујући коме су их пронашли Фјодорови родитељи.

Сви су узнемирени јер је Фјодору веома лоше. Кувају чајеве, одлазе по лекове као у најлепшој бајци. Када се Чика Фјодор мало опоравио, са родитељима се враћа кући. Његови пријатељи, животиње које много воли, остају у селу. Иако Чика Фјодор одлази, сви су срећни јер ће их обилазити са родитељима, чак ће и распусте проводити код њих.

Књига је веома занимљива и узбудљива, већ сам је препоручио друговима да је прочитају. У њој је све као у бајци, са много проблема и невоља али срећним крајем. Учи нас да су животиње племените, осећају наше проблеме, ту су увек за нас. Наравно, колико ми пружимо њима, толико ће и оне вратити нама, можда чак и више.

„Чика Фјодор, пас и мачак“, Едуард Успенски

Ко је то

